

РЕШЕНИЕ

№ 28468

гр. София, 31.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 03.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **3837** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта (ЗХ).

Образувано е по постъпила жалба от „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД, чрез процесуалния представител адв. Г., срещу Решение № 000030-3469/25.03.2024 г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП), с което е оставено без уважение подаденото от жалбоподателя искане с вх.№ 26-К-414/26.02.2024 г. за изплащане на лихва в размер на 513,93 лева по възстановена и обявена за недължимо платена сума за държавна такса в размер на 25000 лева.

С жалбата се иска отмяна на отказа на изпълнителния директор на НАП, като се излагат доводи за незаконосъобразност на решението поради противоречие с материалноправните норми - отменително основание по чл. 146, т. 4 АПК. Оспорва се изводът на административния орган за неприложимост на нормата на 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА). Поддържа се, че доколкото в Закона за хазарта липсва уредба на хипотезите, когато недължимо платени суми бъдат върнати, то е налице непълнота в закона, която се преодолява чрез прилагането на чл. 46, ал. 2 ЗНА. Според жалбоподателя на основание чл. 46, ал. 2 ЗНА и предвид липсата на изрична правна регламентация за възстановяване на недължимо платените суми, заедно със законната лихва, в случая приложение следва да намери чл. 129, ал. 6 ДОПК. При условията на евентуалност счита за приложима нормата на чл. 84 от Закона за задълженията и договорите, като, макар и акцесорно вземане, няма пречка лихвата да

бъде претендирана в отделно производство. По тези съображения се претендира отмяна на оспореното решение и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят не се представлява. С молба от пълномощника на жалбоподателя - адв. Г., се прави искане за уважаването на жалбата и за присъждане на разноските по делото, за които се представя списък по чл. 80 ГПК. Процесуалният представител на ответника - юрк. С., в съдебното заседание оспорва жалбата и претендира отхвърлянето ѝ, както и присъждането на юрисконсултско възнаграждение. В писмено становище, представено в съдебното заседание, излага подробни съображения за неоснователност на жалбата.

С. градска прокуратура не се представлява в производството и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото липсва спор, а това се и установява от представените с преписката писмени доказателства, че жалбоподателят „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД притежава лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати в обект в [населено място], област Т., [улица], както и че лицензът е издаден въз основа на решение № 000030-8662/07.10.2022г. на изпълнителния директор на НАП за срок от 5 години.

С решение № 000030-10371/05.12.2022 г. на изпълнителния директор на НАП е уважено искане вх. № 26-К-1616/07.11.2022 г. от жалбоподателя за възстановяване на платена с платежно нареждане от 11.10.2022 г. по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ в размер на 25 000 лв. по решение № 000030-8662/07.10.2022 г. на изпълнителния директор на НАП, за обект с адрес: [населено място], обл. Т., [улица]. Не е спорно между страните, че решението е влязло в сила и че сумата от 25 000 лв. е възстановена.

Подадено е от "Казино Ескейп гр. Исперих" ООД искане с вх.№ 26-К-414/26.02.2024 г., с което е поискано изплащане на сумата от 513,93 лева, представляваща лихва за забава върху недължимо внесената и възстановена от НАП такса за периода от плащането до нейното връщане.

По така депозираното искане е постановено оспореното в настоящото съдебно производство решение № 000030-3469/25.03.2024 г. на изпълнителния директор на НАП, с което същото е оставено без уважение. Изложените съображения на органа се свеждат до неприложимост на основание чл.46, ал.2 ЗНА на нормата на чл.129, ал. 6 ДОПК, тъй като при и по повод дейностите по надзор върху хазарта изпълнителният директор на НАП действа в качеството на орган, упражняващ държавен надзор в областта на хазарта (чл. 16 ЗХ), а не в качеството на орган по приходите (както е предвидено в хипотезата на чл. 129 ДОПК). В допълнение посочено е, че от страна на жалбоподателя не е подадена жалба срещу решение № 000030-10371/05.12.2022 г., както и молба с искане за допълване диспозитива на решението, което прави акта стабилен.

Решението е съобщено на оспорващото дружество на 25.03.2024г. по електронен път, а жалбата срещу него е подадена на 05.04.2024г.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 АПК, от активно легитимирано лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт по см. на чл. 21 АПК, и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което е допустима

и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Не се констатира порок на решението по чл. 146, ал. 1 АПК. По арг. на чл. 16, чл. 17, ал. 1, т. 1 и т. 16 от ЗХ държавният надзор в областта на хазарта и свързаните с хазарт дейности се осъществява от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, като последният издава, отказва, прекратява и отнема лицензи за организиране на хазартни игри, като осъществява и други правомощия в областта на хазарта и свързаните с него дейности, предвидени в нормативен акт. В този смисъл решението е издадено от компетентен орган, тъй като именно изпълнителният директор на НАП е компетентен да се произнася по въпроси, касаещи лицензите за организиране на хазартни игри, в частност възстановяването на недължимо платена сума за държавна такса, ведно с лихвата. В този смисъл, например, определение № 12891 от 27.11.2024 г. на ВАС по адм. д. № 8882/2024 г., I отд. Следователно, изпълнителният директор на НАП е материално компетентният орган да разрешава, респ. да отказва възстановяването на недължимо платени такси, както и да определя размера на законната лихва върху върнатите суми.

При издаването на акта е спазена установената форма за индивидуален административен акт по чл. 59 АПК, като са изложени фактическите и правни съображения, въз основа на които административният орган е приел защо не може да упражни исканото от дружеството правомощие.

Преценката на административния орган е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК. Административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството.

Съдът счита, че правилно е приложен и материалният закон.

Претенцията на "Казино Ескейп гр.Исперих" ООД за изплащане на лихва за забава се обосновава с твърдения за възстановяване на недължимо платена такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ с решение № 000030-10371/05.12.2022 г. на изпълнителния директор на НАП, с което не е възстановена дължимата лихва за периода от плащане на таксата до нейното връщане на 23.12.2022г.

Разпоредбата на чл. 92, ал. 4 ЗХ регламентира, че недължимо платени или събрани суми по ал. 1-3 (такси по чл. 30, ал. 3 и ал. 4 ЗХ, годишни вноски за социално отговорно поведение, глоби и лихви) и подлежащи на възстановяване се прихващат или възстановяват по реда на ДОПК. Следователно редът по ДОПК не е приложим към таксите по чл. 30, ал. 5 и ал. 6 ЗХ. При и по повод дейността си по надзор на хазарта изпълнителният директор на НАП не действа като орган по приходите, така както е предвидено в нормата на чл. 129 ДОПК. Едновременно с това производството по чл. 129 ДОПК приключва с акт за възстановяване и прихващане, а в случая възстановяването на недължимо платената такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ е извършено въз основа на решение на изпълнителния директор на НАП в качеството му орган по надзор на хазарта. В цитирания смисъл и определение № 13042/03.12.2024г. по адм. д. № 9859/2024г. на ВАС, VIII отд.

След като в чл. 92 ЗХ не е уредена процедурата за възстановяване на таксите по чл. 30, ал. 6 ЗХ, правилно административният орган е приел, че не е приложима разпоредбата на чл. 129, ал. 6 ДОПК. След като за главницата не се прилагат правилата на глава 16 "Особени производства", Раздел I "Прихващане и възстановяване", чл. 128 - чл. 132 на ДОПК, то същите не могат да бъдат отнесени и към акцесорното вземане – за лихва за забава върху недължимо платени такси по чл. 30, ал. 6 ЗХ.

В случая, упражнявайки правомощията си, ответникът е издал Решение № 000030-10371/05.12.2022 г., с което е уважил искането на дружеството за възстановяване на недължимо внесена от него на 11.10.2022 г. държавна такса. Обезщетението за забава от изпълнението на незаконосъобразен индивидуален административен акт, което е станало изискуемо с отмяната му в посочената част, би могло да се претендира по реда на чл. 203 - чл. 207 АПК във вр. чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, а не чрез оспорване на отказа за възстановяване на законната лихва по реда на ДОПК, с каквото искане е бил сезиран ответникът. Този извод се подкрепя и от разясненията, дадени в ТР № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по тълк. дело № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС. В тази връзка настоящият съдебен състав намира, че процесният отказ на изпълнителния директор на НАП да възстанови лихвата за забава съответства на приложимите материалноправни норми, тъй като липсва норма в специалния приложим закон, която да задължава ответника да издаде търсения от дружеството акт по реда на чл. 21 и сл. от АПК.

По отношение на изложените в жалбата доводи за евентуално приложение на нормата на чл. 84 ЗЗД на основание чл. 46, ал. 2 ЗНА, следва да се посочи, че не се установява по делото искане за заплащане на лихва за забава да е направено от жалбоподателя със заявлението с вх. № 26-К-1616/07.11.2022 г. за възстановяване на недължимо платена такса, както и преди постановяване на решение № 000030-10371/05.12.2022 г. на изпълнителния директор на НАП, с което това искане е уважено. Напротив, същото е депозирано след влизане в сила на този административен акт с молба вх. № 26-К-414/26.02.2024 г. След като жалбоподателят предявява претенция за заплащане на лихва за забава върху сумата от 25000 лв. за периода от заплащането ѝ до нейното връщане, то следва по исков път да установи основанията и размера на претенцията си. Съображенията на ответника за недопустимост на искането за заплащане на лихва, с оглед влязлото в сила решение № 000030-10371/05.12.2022г. на изпълнителния директор на НАП и липсата на искане за допълване на неговия диспозитив, са ирелевантни към настоящото производство.

Въз основа на горното съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган, в предписаната от закона форма, при отсъствие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и правилно приложение на материалния закон, поради което представлява законосъобразен административен акт. Предвид липсата на отменителни основания по чл. 146 АПК подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора и с оглед своевременно направеното искане на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 лева, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД, подадена чрез процесуалния представител адв. Г., срещу Решение № 000030-3469/25.03.2024 г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, с което е оставено без уважение подаденото от жалбоподателя искане с вх.№ 26-К-414/26.02.2024 г. за изплащане на лихва в размер на 513,93 лева по възстановена и обявена за недължимо платена сума за държавна такса в размер на 25000 лева.

ОСЪЖДА „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД да заплати на Националната агенция за приходите сумата от 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: